

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ПОСТАНОВА

від 21 лютого 2023 р. № 154
Київ

Про затвердження Технічного регламенту аерозольних розпилювачів

Відповідно до [статті 5](#) Закону України “Про технічні регламенти та оцінку відповідності” Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити [Технічний регламент аерозольних розпилювачів](#), що додається.
2. Міністерству внутрішніх справ забезпечити впровадження затвердженого цією постановою Технічного регламенту аерозольних розпилювачів.
3. Установити, що надання на ринку аерозольних розпилювачів, що введені в обіг до дня набрання чинності цією постановою, не може бути заборонено або обмежено з причини невідповідності такої продукції вимогам Технічного регламенту аерозольних розпилювачів, затвердженого цією постановою.
4. Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 р. [№ 1057](#) “Про визначення сфер діяльності, в яких центральні органи виконавчої влади та Служба безпеки України здійснюють функції технічного регулювання” (Офіційний вісник України, 2015 р., № 102, ст. 3519; 2020 р., № 11, ст. 434) і від 28 грудня 2016 р. [№ 1069](#) “Про затвердження переліку видів продукції, щодо яких органи державного ринкового нагляду здійснюють державний ринковий нагляд” (Офіційний вісник України, 2017 р., № 50, ст. 1550) зміни, що додаються.
5. Ця постанова набирає чинності через дев'ять місяців з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України

Д. ШМИГАЛЬ

ТЕХНІЧНИЙ РЕГЛАМЕНТ **аерозольних розпилювачів**

1. Технічний регламент аерозольних розпилювачів розроблено на основі Директиви Ради 75/324/ЄЕС від 20 травня 1975 р. про наближення законодавства держав - членів ЄС стосовно аерозольних розпилювачів.

Дія Технічного регламенту поширюється на аерозольні розпилювачі, зазначені в абзаці другому пункту 2, крім:

аерозольних розпилювачів із максимальною місткістю до 50 мілілітрів;

аерозольних розпилювачів із максимальною місткістю понад установленої в [пунктах 3.1, 4.1.1, 4.2.1, 5.1 та 5.2](#) додатка 1.

2. Терміни, що вживаються в Технічному регламенті, мають таке значення:

аерозольний розпилювач - продукція, що складається з ємності одноразового використання, виготовленої з металу, скла або пластмаси, яка містить стиснений, зріджений або розчинений під тиском газ із рідиною, пастою або порошком чи без них, і оснащеної випускним пристроєм, який вивільняє її вміст у вигляді твердих чи рідких частинок, завислих у газі, піні, пасті чи порошку, або в рідкому чи газоподібному стані;

символ “з” (перевернутий епсилон) - знак відповідності технічним регламентам, який має форму згідно з [додатком 2](#) та маркування, що свідчить про відповідність аерозольного розпилювача застосовним вимогам цього Технічного регламенту.

У цьому Технічному регламенті та [додатку 1](#) до нього терміни “[введення в обіг](#)”, “[випробування](#)”, “[надання на ринку](#)”, “[продукція](#)”, “[ризик](#)”, “[суб'єкти господарювання](#)” вживаються в значенні, наведеному в Законі України “Про технічні регламенти та оцінку відповідності”; термін “[стандарт](#)” - у значенні, наведеному в Законі України “Про стандартизацію”; термін “[споживач](#)” - у значенні, наведеному в Законі України “Про захист прав споживачів”; термін “[користувач](#)” - у значенні, наведеному в Законі України “Про загальну безпечність нехарчової продукції”; термін “[державний ринковий нагляд](#)” - у значенні, наведеному в Законі України “Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції”.

3. Суб'єкт господарювання, що вводить в обіг аерозольні розпилювачі, повинен маркувати їх символом “з” згідно з [додатком 2](#), що свідчить про відповідність вимогам цього Технічного регламенту та [додатка 1](#) до нього.

4. Надання на ринку аерозольних розпилювачів, що відповідають вимогам цього Технічного регламенту та [додатка 1](#) до нього, не може бути заборонено або обмежено.

5. На кожний аерозольний розпилювач наносяться такі дані (нанесені дані повинні бути видимими, розбірливими і незмивними):

а) найменування або зареєстрована торговельна марка (знак для товарів і послуг) та поштова адреса суб'єкта господарювання, що вводить в обіг аерозольний розпилювач;

б) символ “З” згідно з [додатком 2](#);

в) кодове позначення, яке дає змогу ідентифікувати партію одного типу аерозольного розпилювача;

г) відомості, зазначені в [пункті 2.2](#) додатка 1 до цього Технічного регламенту;

г) масу та місткість нетто.

Якщо зазначені дані неможливо нанести на аерозольний розпилювач із загальною місткістю до 150 мілілітрів включно у зв'язку з його малими розмірами, такі дані наносяться на етикетку, що кріпиться до нього.

6. Якщо аерозольний розпилювач містить легкозаймисті компоненти, визначені в [пункті 1.10](#) додатка 1 до цього Технічного регламенту, і аерозоль не належить до надзвичайно займистого або легкозаймистого згідно з [пунктом 1.11](#) додатка 1 до цього Технічного регламенту, у маркуванні повинен бути видимим, розбірливим і незмивним напис, який вказує на кількість легкозаймистих речовин, що містяться в аерозольному розпилювачі:

“Х відсотків маси вмісту є легкозаймистими”.

7. Надання на ринку аерозольних розпилювачів дозволяється лише за умови нанесення написів у маркуванні державною мовою.

8. Нанесення на аерозольний розпилювач маркувань та написів, які не відповідають значенню та формі символу “З” згідно з [додатком 2](#), забороняється.

9. Державний ринковий нагляд за аерозольними розпилювачами здійснюється відповідно до законодавства.

10. Таблицю відповідності положень Директиви Ради 75/324/ЄЕС від 20 травня 1975 р. про наближення законодавства держав - членів ЄС стосовно аерозольних розпилювачів та положень цього Технічного регламенту надано в [додатку 3](#).

	Додаток 1 до Технічного регламенту
--	---------------------------------------

1. Визначення

1.1. Тиск - внутрішній (відносний) тиск, виражений у барах.

1.2. Випробувальний тиск - тиск, який ненаповнена ємність аерозольного розпилювача витримує протягом 25 секунд без витoku, а для металевих чи пластмасових ємностей також без будь-яких видимих або необоротних деформацій, крім допустимої згідно з [пунктом 6.1.1.2](#) цього додатка.

1.3. Розривний тиск - мінімальний тиск, який спричиняє розрив або руйнування ємності аерозольного розпилювача.

1.4. Загальна місткість ємності - об'єм відкритої ємності, обмежений краями її отвору, виражений у мілілітрах.

1.5. Місткість нетто - об'єм наповненого та закритого аерозольного розпилювача, виражений у мілілітрах.

1.6. Об'єм рідкої фази - об'єм негазової фази в наповненому і закритому аерозольному розпилювачі.

1.7. Умови випробування - значення випробувального і розривного тисків під час гідравлічних випробувань за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$.

1.8. Речовина - хімічний елемент або його сполуки в природному стані або отримані під час виробництва, включаючи добавки, необхідні для їх стабільності, та домішки, що утворюються під час такого процесу, за винятком розчинника, що може бути відокремлений без впливу на стабільність речовини або зміни її складу.

1.9. Суміш - сполука або розчин, що складаються з двох і більше речовин.

1.10. Легкозаймистий вміст.

Вміст аерозолів є легкозаймистим, якщо будь-який його компонент, наведений нижче, класифікований як легкозаймистий:

1) легкозаймиста рідина - рідина, для якої температура спалаху не перевищує $93\text{ }^{\circ}\text{C}$;

2) легкозаймиста тверда речовина - тверда речовина або суміш, що є легкогорючою чи може спричинити пожежу внаслідок тертя. Легкогорючі тверді речовини - порошкоподібні, гранульовані чи пастоподібні небезпечні речовини або суміші, які легко займаються за короткочасної дії джерела запалювання, як-от палаючий сірник, та швидко поширюють полум'я. Порошки з металів або металевих сплавів відносять до легкозаймистих твердих речовин, якщо зразок із таких речовин займається та вигорає впродовж 10 хвилин і менше. Порошкоподібні, гранульовані та пастоподібні речовини і суміші відносять до легкозаймистих твердих речовин, якщо для зразка завдовжки 100 міліметрів тривалість горіння менше ніж 45 секунд, а швидкість горіння перевищує 2,2 міліметра на секунду;

3) легкозаймистий газ - газ або газова суміш, для яких існує діапазон займистості в повітрі за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C}$ і нормальному атмосферному тиску 1,013 бара. Це визначення не включає речовини та суміші, що є пірофорними, самонагрівними та реагують з водою, оскільки їх ніколи не використовують як компоненти вмісту аерозолі.

1.11. Аерозоль залежно від теплоти згорання та масової частки вмісту займистих компонентів класифікують як нелегкозаймистий, легкозаймистий або надзвичайно займистий:

1) надзвичайно займистий, якщо він містить не менше ніж 85 відсотків займистих компонентів і має теплоту згорання не менше ніж 30 кДж/г ;

2) нелегкозаймистий, якщо він містить не більше ніж 1 відсоток займистих компонентів і має теплоту згорання менше ніж 20 кДж/г ;

3) в інших випадках - за процедурою класифікації займистості, що наведена в [пунктах 1.11.1 та 1.11.2](#) цього додатка, або як надзвичайно займистий.

Випробування щодо визначення відстані, на якій відбувається займання, випробування на займистість у замкнутому просторі аерозолів, що розпиляються, та випробування на займистість аерозолів, що піняться, проводяться згідно з [пунктом 6.3](#) цього додатка.

1.11.1. Легкозаймисті аерозолі, що розпиляються.

Аерозоль, що розпиляється, за результатами визначення теплоти згорання та випробування на займистість:

1) якщо теплота згорання менше ніж 20 кДж/г та:

а) відбувається займання на відстані 150 міліметрів і більше, але менше ніж 750 міліметрів, класифікується як легкозаймистий;

б) відбувається займання на відстані 750 міліметрів і більше, класифікується як надзвичайно займистий;

в) не відбувається займання і за результатами випробування на займистість у замкнутому просторі часовий еквівалент не перевищує 300 куб. сантиметрів або густина дефлаграції не перевищує 300 куб. грам на метр, класифікується як легкозаймистий. В інших випадках аерозоль класифікується як нелегкозаймистий;

2) якщо теплота згоряння не менше ніж 20 кДж/г та відбувається займання на відстані 750 міліметрів і більше класифікується як надзвичайно займистий. В інших випадках аерозоль класифікується як легкозаймистий.

1.11.2. Легкозаймисті аерозолі, що піняться.

Аерозолі, що піняться, за результатами випробування піни на займистість класифікують як:

1) надзвичайно займисті, якщо утворюється полум'я заввишки не менше ніж 200 міліметрів, що триває 2 секунди і більше, та заввишки не менше ніж 40 міліметрів, що триває 7 секунд і більше;

2) легкозаймисті, якщо вони не відповідають критеріям, визначеним у підпункті 1 цього пункту, та утворюється полум'я заввишки не менше ніж 40 міліметрів, що триває 2 секунди і більше;

3) нелегкозаймисті - в інших випадках.

1.12. Теплота згоряння.

Теплота згоряння аерозолі (ΔH_c) визначається із застосуванням методів та даних, установлених у стандартах, та розрахункового методу, наведеного нижче.

Теплота згоряння (ΔH_c) аерозолі в кілоджоулях на грам (кДж/г) може бути розрахована як добуток теоретичної теплоти згоряння (ΔH_{comb}) та коефіцієнта повноти згоряння, який, зазвичай, менше 1 (стандартне значення коефіцієнта повноти згоряння дорівнює 0,95 або 95 відсотків).

Для багатокомпонентних аерозолів теплота згоряння дорівнює сумі значень теплоти згоряння окремих компонентів і її розраховують за формулою:

$$\Delta H_c = \sum_i^n [w_i \times \Delta H_{c(i)}],$$

де ΔH_c - теплота згоряння аерозолі, кДж/г;

w_i - масова частка i -го компонента аерозолі у відносних одиницях;

$\Delta H_{c(i)}$ - теплота згоряння i -го компонента аерозолі, кДж/г.

Якщо теплота згоряння використовується для оцінки легкозаймистого аерозолі згідно з положеннями Технічного регламенту аерозольних розпилювачів (далі - Технічний

регламент), суб'єкт господарювання, що вводить в обіг аерозольний розпилювач, повинен описати метод, який використовує для визначення теплоти згорання.

2. Загальні положення

Без обмеження положень цього додатка, що стосуються вимог, пов'язаних із пожежною небезпекою та небезпекою підвищеного тиску, суб'єкт господарювання, що вводить в обіг аерозольні розпилювачі, аналізує ризики для визначення тих, що стосуються саме його аерозольних розпилювачів. Під час проведення аналізу розглядають ризики, пов'язані з вдиханням аерозолі, що розпиляється, за нормальних та обґрунтовано передбачуваних умов використання аерозольного розпилювача з урахуванням розподілу розміру крапель у поєднанні з фізичними та хімічними властивостями вмісту. Такі результати аналізу враховують під час конструювання, виготовлення і випробування аерозольних розпилювачів та за потреби під час складання спеціальних інструкцій щодо їх використання.

2.1. Конструкція та оснащення.

2.1.1. Наповнений аерозольний розпилювач за нормальних умов використання і зберігання повинен відповідати положенням цього додатка.

2.1.2. Випускний клапан за нормальних умов зберігання або транспортування повинен забезпечувати герметичне закриття аерозольного розпилювача і бути захищеним від випадкового відкриття та ненавмисного пошкодження, наприклад за допомогою захисного ковпачка.

2.1.3. Механічна міцність аерозольного розпилювача не повинен знижуватися під впливом речовин, що містяться в ньому, навіть упродовж тривалого зберігання.

2.2. Маркування.

На видимому місці кожного аерозольного розпилювача повинно наноситися видиме, розбірливе і незмивне маркування (таблиця 1):

1) сигнальне слово “Увага” та інші елементи маркування для аерозолів категорії 3, якщо аерозоль класифікований як нелегкозаймистий згідно з [пунктом 1.11](#) цього додатка;

2) сигнальне слово “Увага” та інші елементи маркування для аерозолів категорії 2, якщо аерозоль класифікований як легкозаймистий згідно з [пунктом 1.11](#) цього додатка;

3) сигнальне слово “Небезпека” та інші елементи маркування для аерозолів категорії 1, якщо аерозоль класифікований як надзвичайно займистий згідно з [пунктом 1.11](#) цього додатка;

4) застережний напис P102, якщо аерозольний розпилювач є споживчим товаром;

5) додаткове застереження щодо поводження, яке попереджає споживачів (користувачів) про особливу небезпеку продукції. Якщо аерозольний розпилювач супроводжується окремими інструкціями щодо використання, такі інструкції мають відображатися в застереженнях щодо поводження з ним.

Таблиця 1

Найменування написів та маркувань	Елементи маркування аерозольних розпилювачів залежно від категорії займистості аерозолів		
	Категорія 1	Категорія 2	Категорія 3

Піктограма полум'я
GHS02 *

-

Сигнальне слово

Небезпека

Увага

Увага

Попереджувальний
напис про
небезпечність

H222:
Надзвичайно
займистий аерозоль

H223:
Легкозаймистий
аерозоль

-

H229:
Ємність під тиском.
Може вибухнути під
час нагрівання

H229:
Ємність під тиском.
Може вибухнути під
час нагрівання

H229:
Ємність під тиском.
Може вибухнути під час
нагрівання

Застережний напис
стосовно запобігання
небезпеці під час
використання
(експлуатації)

P210:
Тримати подалі від
тепла, гарячих
поверхонь, іскор,
відкритого полум'я
та інших джерел
запалювання.
Не курити

P210:
Тримати подалі від
тепла, гарячих
поверхонь, іскор,
відкритого полум'я
та інших джерел
запалювання.
Не курити

P210:
Тримати подалі від
тепла, гарячих
поверхонь, іскор,
відкритого полум'я та
інших джерел
запалювання.
Не курити

P211:
Не розпилювати біля
відкритого полум'я
та іншого джерела
запалювання

P211:
Не розпилювати біля
відкритого полум'я
та іншого джерела
запалювання

-

P251:
Не проколювати та
не спалювати, навіть
після використання

P251:
Не проколювати та
не спалювати, навіть
після використання

P251:
Не проколювати та не
спалювати, навіть після
використання

Застережний напис
стосовно запобігання
небезпеці під час
зберігання

P410 + P412:
Захищати від
сонячних променів.
Не допускати
нагрівання вище 50
°C/122 °F

P410 + P412:
Захищати від
сонячних променів.
Не допускати
нагрівання вище 50
°C/122 °F

P410 + P412:
Захищати від сонячних
променів.
Не допускати
нагрівання вище 50
°C/122 °F

Застережний напис
стосовно запобігання
небезпеці

P102:
Зберігати в місці,
недоступному для
дітей

P102:
Зберігати в місці,
недоступному для
дітей

P102:
Зберігати в місці,
недоступному для дітей

* GHS - Глобально гармонізована система класифікації та маркування хімічних речовин (ГТС, ООН, 2017 рік).

2.3. Об'єм рідкої фази.

Об'єм рідкої фази за температури 50 °C повинен становити 90 відсотків і менше місткості нетто.

3. Спеціальні положення стосовно аерозольних розпилювачів із металевими ємностями

3.1. Місткість.

Загальна місткість таких ємностей не більше ніж 1000 мілілітрів.

3.1.1. Випробувальний тиск ємності.

Для ємностей, що:

1) наповнюються під тиском не менше ніж 6,7 бара і за температури 50 °C, випробувальний тиск повинен становити не менше ніж 10 бар;

2) наповнюються під тиском 6,7 бара і більше та за температури 50 °C, випробувальний тиск повинен перевищувати внутрішній тиск на 50 відсотків за температури 50 °C.

3.1.2 Наповнення.

Тиск в аерозольному розпилювачі за температури 50 °C залежно від вмісту газів не повинен перевищувати відповідного значення, встановленого в таблиці 2.

Таблиця 2

Вміст газів	Тиск за температури 50 °C
Зріджений газ або зріджена суміш газів, що мають діапазон займистості в повітрі за температури 20 °C і при нормальному атмосферному тиску 1,013 бара	12 бар
Зріджений газ або зріджена суміш газів, що не мають діапазону займистості в повітрі за температури 20 °C і при нормальному атмосферному тиску 1,013 бара	13,2 бара
Стиснені гази або гази, розчинені під тиском, що не мають діапазону займистості в повітрі за температури 20 °C і при нормальному атмосферному тиску 1,013 бара	15 бар

4. Спеціальні положення стосовно аерозольних розпилювачів із скляними ємностями

4.1. Ємності, укриті захисною пластмасовою оболонкою або постійно захищені.

Ємності такого типу можуть бути використані для наповнення стисненим, зрідженим або розчиненим газом.

4.1.1. Місткість.

Загальна місткість таких ємностей не більше ніж 220 мілілітрів.

4.1.2. Покрив.

Покрив - захисна оболонка з пластмасового або іншого відповідного матеріалу, призначена для запобігання ризику розльоту уламків скла від розбитої ємності, сконструйована так, щоб від наповненого аерозольного розпилювача, доведеного до температури 20 °С, під час падіння з висоти 1,8 метра на бетонну підлогу не розліталися уламки скла.

4.1.3. Випробувальний тиск ємності.

Ємності, що:

1) наповнюються стисненим або розчиненим газом, повинні витримувати випробувальний тиск, що становить не менше 12 бар;

2) наповнюються зрідженим газом, повинні витримувати випробувальний тиск, що становить не менше 10 бар.

4.1.4. Наповнення.

Тиск в аерозольних розпилювачах, що:

1) наповнені стисненим газом, не повинен перевищувати 9 бар за температури 50 °С;

2) наповнені розчиненим газом, не повинен перевищувати 8 бар за температури 50 °С;

3) наповнені зрідженим газом або сумішшю зріджених газів, не повинен перевищувати відповідного значення, встановленого в таблиці 3, за температури 20 °С.

Таблиця 3

Загальна місткість аерозолю	Масовий відсоток зрідженого газу в усій суміші		
	20	50	80
Від 50 до 80 мілілітрів включно	3,5 бара	2,8 бара	2,5 бара
Понад 80 до 160 мілілітрів включно	3,2 бара	2,5 бара	2,2 бара
Понад 160 до 220 мілілітрів включно	2,8 бара	2,1 бара	1,8 бара

У таблиці 3 гранично допустимі значення тиску за температури 20 °С визначають залежно від масового відсотка зрідженого газу.

Гранично допустимі значення тиску для масового відсотка газу, не зазначені в таблиці 3, визначають екстраполяцією значень, наведених у ній.

4.2. Незахищені скляні ємності.

Аерозольні розпилювачі з незахищеними скляними ємностями повинні наповнюватися виключно зрідженими або розчиненими газами.

4.2.1. Місткість.

Загальна місткість таких ємностей не повинна перевищувати 150 мілілітрів.

4.2.2. Випробувальний тиск ємності.

Ємність повинна витримувати випробувальний тиск, що становить не менше 12 бар.

4.2.3. Наповнення.

Тиск в аерозольних розпилювачах, що:

- 1) наповнені розчиненим газом, не повинен перевищувати 8 бар за температури 50 °С;
- 2) наповнені зрідженим газом або сумішшю зріджених газів, не повинен перевищувати відповідного значення, встановленого в таблиці 4, за температури 20 °С.

Таблиця 4

Загальна місткість аерозолю	Масовий відсоток зрідженого газу в усій суміші		
	20	50	80
Від 50 до 70 мілілітрів включно	1,5 бара	1,5 бара	1,25 бара
Понад 70 до 150 мілілітрів включно	1,5 бара	1,5 бара	1 бар

У таблиці 4 гранично допустимі значення тиску за температури 20 °С визначають залежно від масового відсотка зрідженого газу.

Гранично допустимі значення тиску для масового відсотка газу, не зазначені в таблиці 4, визначають екстраполяцією значень, наведених у ній.

5. Спеціальні положення стосовно аерозольних розпилювачів із пластмасовими ємностями

5.1. Аерозольні розпилювачі з пластмасовими ємностями, під час розриву яких розлітаються уламки, розглядають як незахищені аерозольні розпилювачі у скляних ємностях.

5.2. Аерозольні розпилювачі з пластмасовими ємностями, під час розриву яких не розлітаються уламки, розглядають як аерозольні розпилювачі у скляних ємностях із захисним покривом.

6. Випробування

6.1. Вимоги щодо випробувань.

6.1.1. Гідравлічне випробування порожніх ємностей.

6.1.1.1. Аерозольні розпилювачі з металевими, скляними або пластмасовими ємностями повинні витримувати випробування гідравлічним тиском згідно з [пунктами 3.1.1, 4.1.3 та 4.2.2](#) цього додатка.

6.1.1.2. Металеві ємності, що мають асиметричну або значну деформацію чи інші подібні дефекти, повинні бракуватися. Допускається невелика симетрична деформація днища ємності і, внаслідок цього, профілю верхньої частини за умови витримування ємністю випробування розривним тиском.

6.1.2. Випробування розривним тиском порожніх металевих ємностей.

Суб'єкт господарювання, що вводить в обіг аерозольні розпилювачі, забезпечує, щоб розривний тиск ємностей був щонайменше на 20 відсотків більшим за встановлений випробувальний тиск.

6.1.3. Випробування падінням захищених скляних контейнерів.

Виробник забезпечує відповідність ємностей вимогам щодо випробування, установленим у [пункті 4.1.2](#) цього додатка.

6.1.4. Кінцева перевірка наповнених аерозольних розпилювачів.

6.1.4.1. Аерозольні розпилювачі піддають кінцевому випробуванню із застосуванням одного з таких методів:

1) кінцевого випробування в гарячій водяній бані. Під час такого випробування кожний наповнений аерозольний розпилювач занурюють у гарячу водяну баню. Температура водяної бані та тривалість випробування повинні бути такими, щоб внутрішній тиск досяг значення, що створюється вмістом у ємності за рівномірної температури 50 °C. Кожний аерозольний розпилювач із видимою остаточною деформацією або витокм бракують;

2) кінцевого випробування за гарячих умов. Під час такого випробування застосовують інші способи нагрівання вмісту аерозольних розпилювачів, які забезпечують такий тиск і температуру в кожному наповненому аерозольному розпилювачі, та виявлення деформації і витокм з такою ж точністю, як під час випробування в гарячій водяній бані;

3) кінцевого випробування за холодних умов. Такий метод є альтернативним і може бути використаний, якщо він відповідає положенням методу, що є альтернативним до методу випробування аерозольних розпилювачів у гарячій водяній бані, установленому в пункті 6.2.6.3.2.2 додатка А [Європейської угоди про міжнародне дорожнє перевезення небезпечних вантажів](#).

6.1.4.2. Якщо після наповнення і до першого використання відбувається фізичне або хімічне перетворення вмісту аерозольних розпилювачів, яке змінює характеристики тиску, проводять кінцеві випробування за холодних умов згідно з підпунктом 3 пункту 6.1.4.1 цього додатка.

6.1.4.3. У разі застосування методу випробування згідно з підпунктом 2 або 3 пункту 6.1.4.1 цього додатка:

1) такий метод випробування схвалюється компетентним органом;

2) суб'єкт господарювання, що вводить в обіг аерозольні розпилювачі, подає компетентному органу заяву на схвалення. До заяви додається технічна документація, що описує метод;

3) для цілей державного ринкового нагляду суб'єкт господарювання, що ввів в обіг аерозольні розпилювачі, зобов'язаний зберігати схвалення компетентного органу, технічну документацію, що описує метод та звіти про перевірку, за адресою, зазначеною в маркуванні згідно з [пунктом 5](#) Технічного регламенту;

4) технічна документація повинна бути оформлена державною мовою, а завірена копія такої документації - доступною.

Компетентний орган - орган з оцінки відповідності, який виконує завдання згідно з Технічним регламентом та пунктом 6.2.6.3 додатка А до [Європейської угоди про міжнародне дорожнє перевезення небезпечних вантажів](#), призначений відповідно до закону.

6.2. Приклади контрольних випробувань.

6.2.1. Випробування ненаповнених ємностей.

Випробувальному тиску протягом 25 секунд піддають кожну з п'яти ємностей, відібраних випадковим чином з однорідної партії ємностей, що складається з 2500 незаповнених ємностей, тобто виготовлених із тих самих матеріалів, за того самого безперервного процесу серійного виробництва, або з партії, виготовленої за одну годину.

Якщо одна з таких ємностей не витримує випробування, десять додаткових ємностей відбирають випадковим чином із тієї самої партії і піддають такому самому випробуванню.

Якщо одна з десяти додаткових ємностей не витримала випробування, всю партію вважають непридатною до використання.

6.2.2. Випробування наповнених аерозольних розпилювачів.

Випробування на герметичність проводять шляхом занурення репрезентативної кількості наповнених аерозольних розпилювачів у водяну баню. Температура бані та тривалість занурення повинні бути такими, щоб вміст аерозольного розпилювача досяг рівномірної температури 50 °C впродовж часу, необхідного для забезпечення відсутності розриву або руйнування аерозольного розпилювача.

Партію аерозольних розпилювачів, що не витримала такі випробування, вважають непридатною до використання.

6.3. Випробування аерозолів на займистість.

6.3.1. Випробування щодо визначення відстані, на якій відбувається займання аерозолів, що розпилюються.

6.3.1.1. Цей стандартний метод випробування призначено для визначення відстані, на якій відбувається займання розпилених аерозолів, для оцінки ризику займання. Аерозоль розпилюють у напрямку джерела запалювання з інтервалом 150 мілілітрів для виявлення займання або стійкого горіння аерозолю. Вважається, що займання та стійке горіння відбувається, якщо стабільне полум'я тримається не менше 5 секунд. Джерелом запалювання є створене газовим пальником блакитне полум'я без світіння заввишки 40-50 міліметрів.

6.3.1.2. Таке випробування застосовують до аерозолів, які розпилюють на відстань 150 міліметрів і більше. Аерозолі з відстанню розпилювання менше ніж 150 міліметрів, наприклад піну, муси, гелі та пасти, або розпилювачі, оснащені дозувальним пристроєм, такому випробуванню не піддають. Аерозолі, що містять піну, муси, гелі або пасти, випробовують на займистість як аерозолі, що піняться.

6.3.2. Устаткування та матеріали.

6.3.2.1. Потрібне таке устаткування:

водяна баня за температури 20 °C	точність ± 1 °C
відкалібровані лабораторні ваги	точність $\pm 0,1$ г
хронометр (секундомір)	точність $\pm 0,2$ с
мірна лінійка, опорна стійка та затискач	градуйована в см та мм
газовий пальник із підставкою та затискачем	

термометр

точність $\pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$

гігрометр

точність ± 5 відсотків

манометр

точність $\pm 0,1$ бара

6.3.3. Процедура.

6.3.3.1. Загальні вимоги.

6.3.3.1.1. Перед випробуванням кожний аерозольний розпилювач піддають кондиціюванню та вивільняють його вміст упродовж приблизно 1 секунди з метою видалення неоднорідного матеріалу із зануреної трубки.

6.3.3.1.2. Необхідно неухильно дотримуватися інструкції з використання, особливо в частині, що стосується положення розпилювача: вертикальне чи перевернуте. У разі якщо згідно з інструкцією аерозольний розпилювач перед використанням необхідно струшувати, перед випробуванням його струшують.

6.3.3.1.3. Випробування проводять у добре провітреному приміщенні без протягів за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$ та відносної вологості 30-80 відсотків.

6.3.3.1.4. Кожний аерозольний розпилювач:

1) наповнений повністю, проходить весь комплекс випробувань за умов розташування газового пальника відносно випускного пристрою аерозольного розпилювача на відстані в діапазоні 150-900 міліметрів;

2) вміст якого становить 10-12 відсотків номінального рівня наповнення (відсоткової маси), піддається лише одному випробуванню або за відстані 150 міліметрів між газовим пальником і випускним пристроєм, якщо аерозоль, вивільнений із повністю наповненої ємності, взагалі не займається, або за відстані, на якій відбувається займання аерозолі, вивільненого з повністю наповненої ємності, плюс 150 мілілітрів.

6.3.3.1.5. Під час випробування аерозольний розпилювач розміщують так, як зазначено в інструкції до нього. Джерело запалювання розміщують відповідним чином.

6.3.3.1.6. Аерозоль розпилюють на відстані між полум'ям пальника і випускним пристроєм аерозольного розпилювача в діапазоні 150-900 міліметрів із зміною інтервалу на 150 міліметрів. Розпочинають з відстані 600 міліметрів між полум'ям пальника та випускним пристроєм аерозольного розпилювача. Відстань між полум'ям пальника та випускним пристроєм аерозольного розпилювача збільшують на 150 міліметрів, якщо відбувається займання аерозолі на відстані 600 міліметрів. Відстань між полум'ям пальника та випускним пристроєм аерозолі зменшують на 150 міліметрів, якщо не відбувається займання аерозолі на відстані 600 міліметрів. Метою такої процедури є встановлення максимальної відстані між полум'ям пальника та випускним пристроєм аерозольного розпилювача, на якій відбувається стійке горіння аерозолі, або відсутності займання аерозолі, якщо відстань між полум'ям пальника та випускним пристроєм аерозолі дорівнює 150 міліметрів.

6.3.3.2. Процедура випробування:

1) мінімум три повністю наповнені аерозольні розпилювачі піддають кондиціюванню за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$ зануренням принаймні 95 відсотків розпилювача у воду не менше ніж на 30 хвилин перед кожним випробуванням (якщо аерозольний розпилювач занурюють повністю, для кондиціювання достатнім є 30 хвилин);

2) дотримуються загальних вимог. Реєструють температуру та відносну вологість повітря в приміщенні;

3) зважують аерозольний розпилювач та реєструють його масу;

4) визначають внутрішній тиск та початкову швидкість вивільнення вмісту за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$ (для виявлення несправних або частково наповнених аерозольних розпилювачів);

5) розміщують газовий пальник на рівній горизонтальній поверхні або фіксують його за допомогою затискачів на підставці;

6) утворюють на газовому пальнику блакитне полум'я без світіння заввишки 40-50 міліметрів;

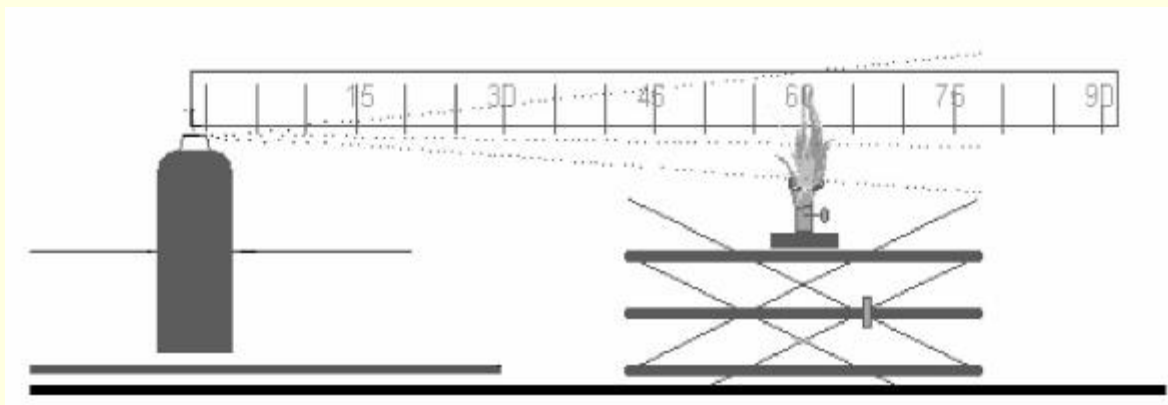
7) розміщують отвір випускного пристрою на визначеній відстані від полум'я. Аерозольний розпилювач випробовують у положенні, у якому його потрібно використовувати, наприклад у вертикальному або перевернутому;

8) установлюють отвір випускного пристрою по відношенню до полум'я пальника на рівні, що забезпечує направлення аерозолі в сторону до полум'я (малюнок 1). Аерозоль повинен потрапляти на верхню частину полум'я;

9) дотримуються загальних вимог щодо струшування розпилювача;

10) натискають на випускний пристрій аерозольного розпилювача і випускають його вміст упродовж 5 секунд, якщо за цей час не відбувається займання. У разі займання продовжують його випуск та підтримання полум'я впродовж 5 секунд від моменту займання;

Малюнок 1

11) реєструють у [таблиці 5](#) результати визначення відстані між газовим пальником та аерозольним розпилювачем, на якій відбувається займання аерозолі;

12) якщо на етапі 11 займання не відбувається, аерозоль випробовують в інших положеннях, наприклад у перевернутому положенні для розпилювача, що використовується у вертикальному положенні, щоб виявити займання;

13) повторюють етапи 7-11 двічі (усього тричі) з тим самим розпилювачем на тій самій відстані між газовим пальником та випускним пристроєм аерозолі;

14) повторюють процедуру випробування для інших двох аерозольних розпилювачів із тим самим вмістом на тій самій відстані між газовим пальником та випускним пристроєм аерозолі;

15) повторюють етапи 7-15 процедури випробування на відстані від 150 до 900 міліметрів між випускним пристроєм аерозольного розпилювача та полум'ям пальника залежно від результатів кожного випробування (див. [пункти 6.3.3.1.4](#) та [6.3.3.1.5](#));

16) якщо на відстані 150 міліметрів не відбувається займання, випробування повністю наповнених розпилювачів завершують. Їх також завершують, коли займання та стійке горіння відбувається на відстані 900 міліметрів. Якщо займання не відбувається на відстані 150 міліметрів, це потрібно зареєструвати. В усіх інших випадках за “відстань, на якій відбувається займання”, обирають максимальну відстань між полум'ям пальника і випускним пристроєм аерозольного розпилювача, на якій спостерігалось займання та стійке горіння;

17) одному випробуванню також піддають три розпилювачі, вміст яких становить 10-12 відсотків номінального рівня наповнення. Такі розпилювачі випробують на відстані між випускним пристроєм аерозолі та полум'ям пальника, що дорівнює відстані, на якій відбувається займання аерозолі для повністю наповнених розпилювачів, плюс 150 мілілітрів;

18) вміст аерозольного розпилювача випускають періодично впродовж максимум 30 секунд до досягнення рівня, що становить 10-12 відсотків номінального рівня наповнення (маси). Проміжок часу між випусками вмісту становить мінімум 300 секунд. Під час таких проміжків часу розпилювачі піддають кондиціюванню зануренням у водяну баню;

19) повторюють етапи 7-15 для аерозольних розпилювачів, вміст яких становить 10-12 відсотків номінального рівня наповнення, не виконуючи етапи 13 та 14. Таке випробування проводять з аерозольними розпилювачами тільки в одному положенні, наприклад у вертикальному або перевернутому, обираючи те, за якого відбувалося займання (якщо це траплялося) повністю наповнених розпилювачів;

20) усі результати реєструють у таблиці 5.

6.3.3.2.1. Усі випробування проводяться у витяжній шафі, розміщеній у добре провітреному приміщенні. Вентиляцію витяжної шафи та приміщення здійснюють упродовж щонайменше 3 хвилини після кожного випробування. Вживають усіх необхідних заходів безпеки для запобігання вдиханню продуктів згоряння.

6.3.3.2.2. Розпилювачі, вміст яких становить 10-12 відсотків номінального рівня наповнення, випробовують лише один раз. У таблиці реєструють лише один результат.

6.3.3.2.3. Якщо під час випробування в положенні, в якому повинен використовуватися розпилювач, отримано негативний результат, випробування повторюють під час розміщення розпилювача в такому положенні, за якого ймовірно отримання позитивного результату.

6.3.4. Метод оцінки результатів.

6.3.4.1. Усі результати реєструють за формою відповідно до таблиці 5.

Таблиця 5

Дата		Температура °C Відносна вологість відсотків		
Назва аерозольного розпилювача				
Місткість нетто		Розпилювач 1	Розпилювач 2	Розпилювач 3

Початковий рівень наповнення		відсотків			відсотків			відсотків		
Відстань, на якій розташований розпилювач	Випробування	1	2	3	1	2	3	1	2	3
150 міліметрів	Займання? ТАК чи НІ									
300 міліметрів	Займання? ТАК чи НІ									
450 міліметрів	Займання? ТАК чи НІ									
600 міліметрів	Займання? ТАК чи НІ									
750 міліметрів	Займання? ТАК чи НІ									
900 міліметрів	Займання? ТАК чи НІ									
Спостереження, зокрема, за положенням розпилювача										

6.3.5. Випробування на займистість у замкнутому просторі.

6.3.5.1. Це стандартний метод випробування, призначений для оцінки займистості аерозолі, що вивільняється з аерозольних розпилювачів, у замкнутому або обмеженому просторі. Вміст аерозольного розпилювача розпиляється у випробувальній циліндричній камері, що містить палаючу свічку. Якщо відбувається займання, реєструють витрачений на це час та кількість вивільненого вмісту.

6.3.5.2. Устаткування та матеріали.

6.3.5.2.1. Потрібне таке устаткування:

хронометр (секундомір)	точність $\pm 0,2$ с
водяна баня за температури 20 °C	точність ± 1 °C
відкалібровані лабораторні ваги	точність $\pm 0,1$ г
термометр	точність ± 1 °C

гігрометр

точність ± 5 відсотків

манометр

точність $\pm 0,1$ бара

випробувальна циліндрична камера

докладно викладено нижче

6.3.5.2.2. Підготовка випробувального устаткування.

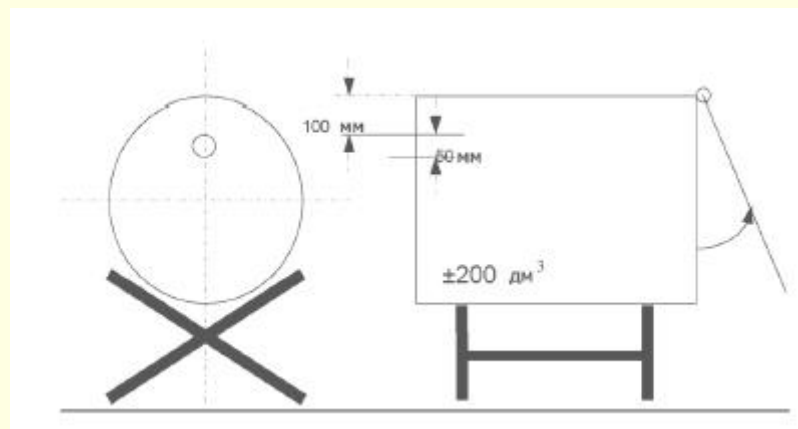
6.3.5.2.2.1. Камера об'ємом приблизно 200 дм³, діаметром приблизно 600 міліметрів та завдовжки приблизно 720 міліметрів, відкрита з одного боку, розміщується так:

1) на камері встановлюють систему закривання, що складається з дверцят, розміщених на поворотних петлях;

2) як система закривання можливе використання пластикової плівки завтовшки від 0,01 до 0,02 міліметра. У разі використання пластикової плівки її натягують на відкритому боці камери і закріплюють еластичною стрічкою. Еластичність стрічки має бути такою, щоб під час обвивання навколо відкритого боку та прикладання до її нижньої частини прикладання маси 0,45 кілограма вона подовжувалася тільки на 25 міліметрів. На плівці на відстані 50 міліметрів від краю камери роблять 25-міліметровий розріз. Переконаються в тому, що плівка туго натягнута;

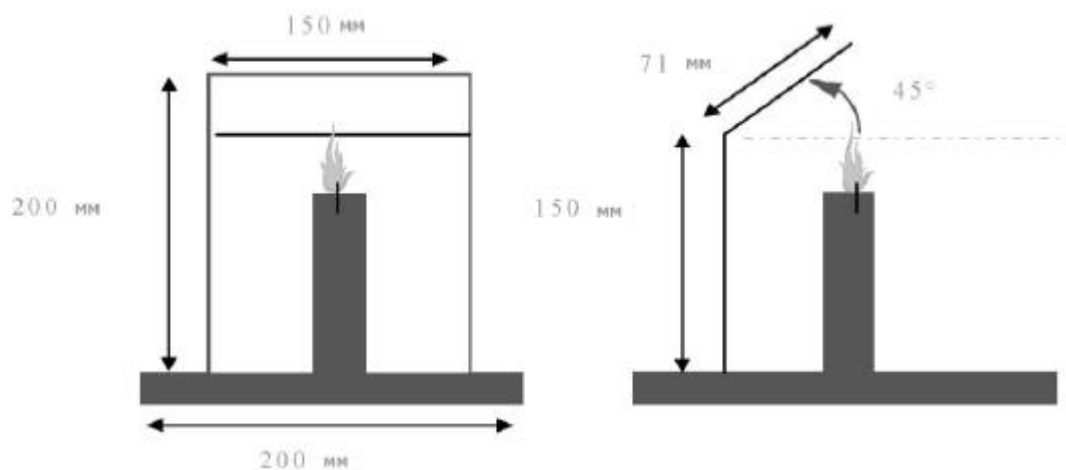
3) на камері просвердлюють отвір діаметром 50 міліметрів на відстані 100 міліметрів від краю так, щоб отвір був у верхній частині камери, коли вона встановлена і готова для випробування (малюнок 2);

Малюнок 2

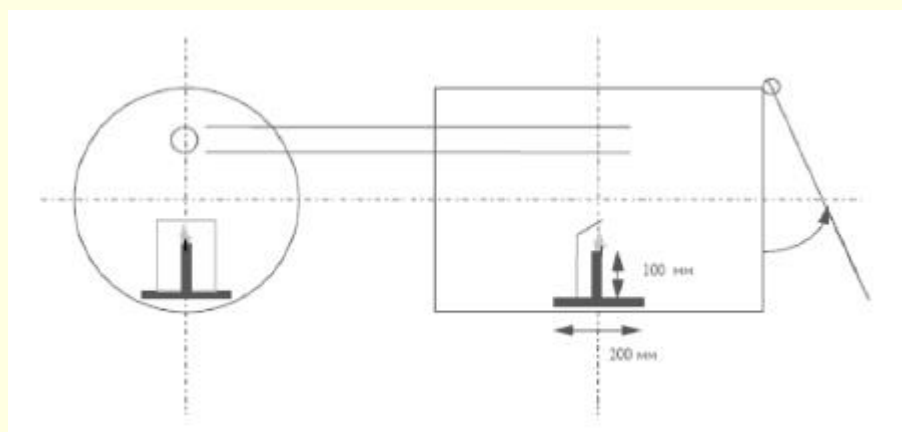
4) на металевій підставці розміром 200×200 міліметрів розміщують парафінову свічку діаметром від 20 до 40 міліметрів та заввишки 100 міліметрів. Свічку замінюють, якщо її висота стає менше ніж 80 міліметрів. Полум'я свічки захищають від впливу розпиленого аерозолі екраном завширшки 150 міліметрів і заввишки 200 міліметрів. Екран має поверхню, нахилену під кутом 45° на відстані 150 міліметрів від його основи (малюнок 3);

Малюнок 3

5) свічку, встановлену на металевій підставці, розміщують посередині між двома боками камери (малюнок 4);

Малюнок 4

б) камеру розміщують на основі або на підставці в місці, де температура становить від 15 °С до 25 °С. Аерозоль, що випробовують, розпилюють у камері об'ємом приблизно 200 дм³, у якій розміщене джерело запалювання.

6.3.5.2.2.2. Зазвичай аерозоль випускають з аерозольного розпилювача під кутом 90° відносно його вертикальної осі. Описані устаткування та процедура стосуються такого типу аерозольного розпилювача. У випадку аерозолів, що вивільняються незвичайно (наприклад, розпилюються у вертикальному напрямі), доцільним може бути внесення змін до устаткування та процедур із дотриманням вимог ДСТУ ISO/IEC 17025:2017 (ISO/IEC 17025:2017, IDT) “Загальні вимоги до компетентності випробувальних та калібрувальних лабораторій”.

6.3.5.3. Процедура.

6.3.5.3.1. Загальні вимоги.

6.3.5.3.1.1. Перед випробуванням кожний аерозольний розпилювач піддають кондиціюванню та вивільняють упродовж приблизно 1 секунди з метою видалення неоднорідного матеріалу із зануреної трубки.

6.3.5.3.1.2. Необхідно неухильно дотримуватися інструкції із використання, особливо в частині, що стосується положення розпилювача: вертикальне чи перевернуте. Якщо згідно з інструкцією аерозольний розпилювач перед використанням необхідно струшувати, перед випробуванням його струшують.

6.3.5.3.1.3. Випробування проводять у добре провітреному приміщенні без протягів за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$ та відносної вологості 30-80 відсотків.

6.3.5.3.2. Процедура випробування:

1) мінімум три повністю наповнені аерозольні розпилювачі піддають кондиціюванню за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$ зануренням принаймні 95 відсотків розпилювача у воду не менше ніж на 30 хвилин (якщо аерозольний розпилювач занурюють повністю, для кондиціювання достатнім є 30 хвилин);

2) вимірюють або визначають фактичний об'єм камери в дм^3 ;

3) дотримуються загальних вимог. Реєструють температуру та відносну вологість повітря;

4) визначають внутрішній тиск та початкову швидкість вивільнення за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$ (для виявлення несправних або частково наповнених аерозольних розпилювачів);

5) зважують один з аерозольних розпилювачів та реєструють його масу;

6) запалюють свічку і закривають відкритий бік камери (кришкою або пластиковою плівкою);

7) розміщують отвір випускного пристрою аерозольного розпилювача на відстані 35 міліметрів від центру вхідного отвору в камеру або ближче, якщо аерозоль розпилюється ширше. Запускають хронометр (секундомір) та виконують інструкції з використання розпилювача, направляють розпилений аерозоль на центр протилежного боку (кришки або пластикової плівки). Аерозольний розпилювач випробовують у положенні, у якому його потрібно використовувати, наприклад у вертикальному або перевернутому;

8) розпилюють до моменту займання. Зупиняють хронометр та реєструють час. Знову зважують аерозольний розпилювач та реєструють масу;

9) провітрюють та очищують камеру, прибираючи всі залишки, що можуть вплинути на наступне випробування. За потреби дають можливість камері охолонути;

10) повторюють етапи 4-9 процедур випробування для двох інших аерозольних розпилювачів із тим самим вмістом (загалом три, водночас кожний аерозольний розпилювач випробовують лише один раз).

6.3.5.4. Метод оцінки результатів.

6.3.5.4.1. Складають протокол випробування, у якому повинна міститися така інформація:

1) аерозоль, що піддавався випробуванням, та основні характеристики про нього;

2) внутрішній тиск та швидкість вивільнення аерозолі;

3) температура та відносна вологість у приміщенні;

4) для кожного випробування - тривалість (с) вивільнення вмісту до досягнення займання (якщо аерозоль не займається, це реєструють);

5) маса аерозолі, розпиленого під час кожного випробування (г);

6) фактичний об'єм камери (дм^3).

6.3.5.4.2. Часовий еквівалент (t_{eq}), за якого відбувається займання в 1 м^3 , розраховують так:

$$t_{eq} = \frac{1000 \times \text{час вивільнення аерозолію (с)}}{\text{фактичний об'єм камери (дм}^3\text{)}}$$

6.3.5.4.3. Густину дефлаграції (D_{def}), за якої відбувається займання під час випробування, розраховують так:

$$D_{def} = \frac{1000 \times \text{кількість розпиленого аерозолію (г)}}{\text{фактичний об'єм камери (дм}^3\text{)}}$$

6.3.6. Випробування на займистість аерозолів, що піняться.

6.3.6.1. Це стандартний метод випробування, призначений для визначення займистості аерозолію, що розпилюється у вигляді піни, мусу, гелю або пасти. Аерозоль у вигляді піни, мусу, гелю або пасти розпилюється (приблизно 5 грам) на часове скло, а джерело запалювання (свічку, вощаний гніт, сірник або запальничку) розміщують біля основи часового скла для спостереження за займанням і стійким горінням піни, мусу, гелю або пасти. Займанням вважається стабільне полум'я, що підтримується впродовж принаймні 2 секунд та має мінімальну висоту 40 міліметрів.

6.3.6.2. Устаткування та матеріали.

6.3.6.2.1. Потрібне таке устаткування:

мірна лінійка, опорна стійка та затискач	градуйована в см та мм
--	------------------------

вогнестійке часове скло діаметром приблизно 150 мм

хронометр (секундомір)	точність $\pm 0,2$ с
------------------------	----------------------

свічка, вощаний гніт, сірник або запальничка

відкалібровані лабораторні ваги	точність $\pm 0,1$ грам
---------------------------------	-------------------------

водяна баня за температури 20 °C	точність ± 1 °C
----------------------------------	---------------------

термометр	точність ± 1 °C
-----------	---------------------

гігрометр	точність ± 5 відсотків
-----------	----------------------------

манометр	точність $\pm 0,1$ бара
----------	-------------------------

6.3.6.2.2. Часове скло розміщують на вогнетривкій поверхні в приміщенні без протягів, що може бути провітрене після кожного випробування. Мірну лінійку розміщують безпосередньо за часовим склом за допомогою опорної стійки та затискача.

6.3.6.2.3. Лінійку встановлюють так, щоб її початкова поділка була на рівні основи часового скла, яка розміщена в горизонтальній площині.

6.3.6.3. Процедура.

6.3.6.3.1. Загальні вимоги.

6.3.6.3.1.1. Перед випробуванням кожний аерозольний розпилювач піддають кондиціюванню та вивільняють упродовж приблизно 1 секунди з метою видалення неоднорідного матеріалу із зануреної трубки.

6.3.6.3.1.2. Необхідно неухильно дотримуватися інструкції із використання, особливо в частині, що стосується положення розпилювача: вертикальне чи горизонтальне. Якщо згідно з інструкцією аерозольний розпилювач перед використанням необхідно струшувати, перед випробуванням його струшують.

6.3.6.3.1.3. Випробування проводять у добре провітреному приміщенні без протягів за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$ та відносної вологості 30-80 відсотків.

6.3.6.3.2. Процедура випробування:

1) мінімум чотири повністю наповнені аерозольні розпилювачі піддають кондиціюванню за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$ зануренням принаймні 95 відсотків розпилювача у воду не менше ніж на 30 хвилин (якщо аерозольний розпилювач занурюють повністю, для кондиціювання достатнім є 30 хвилин);

2) дотримуються загальних вимог. Реєструють температуру та відносну вологість повітря;

3) визначають внутрішній тиск та початкову швидкість вивільнення за температури $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$ (для виявлення несправних або частково наповнених аерозольних розпилювачів);

4) вимірюють швидкість вивільнення або витрату аерозолі, що випробовується, для більш точного вимірювання кількості вивільненого аерозолі, що випробовувався;

5) зважують один з аерозольних розпилювачів та реєструють його масу;

6) на основі вимірної швидкості вивільнення або витрати з дотриманням інструкцій виробника вивільняють приблизно 5 грам аерозолі на центр очищеного часового скла так, щоб утворилася горбкувата поверхня не вище 25 міліметрів;

7) після завершення вивільнення джерело запалювання впродовж 5 секунд прикладають до краю зразка біля основи та одночасно запускають хронометр (секундомір). За потреби джерело запалювання відводять від краю зразка приблизно через 2 секунди для візуального виявлення займання. Якщо явне займання не сталося, до краю зразка повторно підносять джерело запалювання;

8) якщо відбувається займання, реєструють:

а) максимальну висоту полум'я (мм) над основою часового скла;

б) тривалість горіння (с);

в) висушують і повторно зважують аерозольний розпилювач та розраховують його масу;

9) провітрюють зону випробування після кожного випробування;

10) якщо займання не відбувається, а вивільнений аерозоль залишається у вигляді піни або пасти впродовж усього часу використання, повторюють етапи 5-9. Перед застосуванням джерела запалювання аерозолі дають можливість відстоятися впродовж 30 секунд, 1 хвилини, 2 хвилин або 4 хвилин;

11) повторюють процедури випробування 5-10 ще двічі (усього тричі) з тим самим розпилювачем;

12) повторюють процедури випробування 5-11 для інших двох розпилювачів (усього три розпилювачі) з таким самим вмістом.

6.3.6.4. Метод оцінки результатів.

6.3.6.4.1. Складають протокол випробування, у якому міститься така інформація:

- 1) наявність займання аерозолю;
- 2) максимальна висота полум'я (мм);
- 3) тривалість горіння (с);
- 4) маса аерозолю, що випробовувався.

	Додаток 2 до Технічного регламенту
--	---------------------------------------

ФОРМА СИМВОЛУ “з”
(перевернутий епсилон)

	Додаток 3 до Технічного регламенту
--	---------------------------------------

ТАБЛИЦЯ ВІДПОВІДНОСТІ
положень Директиви Ради 75/324/ЄЕС та положень Технічного
регламенту

Положення Директиви Ради 75/324/ЄЕС	Положення Технічного регламенту
Стаття 1	пункт 1
Стаття 2	абзац другий пункту 2
-	абзаци перший, третій та четвертий пункту 2
Стаття 3	пункт 3; додаток 2
Стаття 4	пункт 4
Статті 5-7	-
Параграф 1 статті 8	пункт 5; додаток 2
Параграф 1а статті 8	пункт 6
Параграф 2 статті 8	пункт 7
Стаття 9	пункт 8; додаток 2
Параграф 1 статті 10	пункт 9
Параграфи 2 і 3 статті 10	-
Статті 11 і 12	-
-	пункт 10
Пункти 1.1-1.7 додатка	пункти 1.1-1.7 додатка 1
Пункти 1.7а і 1.7b	пункти 1.8 і 1.9 додатка 1
Пункти 1.8-1.10 додатка	пункти 1.10-1.12 додатка 1
Розділи 2-6 додатка	розділи 2-6 додатка 1
-	додаток 3

	ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2023 р. № 154
--	--

**ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від
16 грудня 2015 р. № 1057 і від 28 грудня 2016 р. № 1069**

1. Додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 р. № 1057 у позиції “МВС” у графі “Сфера діяльності, в якій здійснюються функції технічного регулювання (об’єкти технічних регламентів)” після слів “конструктивно схожі із зброєю виробу для розваг і відпочинку)” доповнити словами “; аерозольні розпилювачі”.

2. Перелік видів продукції, щодо яких органи державного ринкового нагляду здійснюють державний ринковий нагляд, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. № 1069, доповнити пунктом 63 такого змісту:

“63. Аерозольні розпилювачі	постанова Кабінету Міністрів України від ДСНС”. 21 лютого 2023 р. № 154 “Про затвердження Технічного регламенту аерозольних розпилювачів”
-----------------------------	--